

indstillet de to her af mig indbragte Andragender til Indenrigsministerens Overveielse. Jeg tror ogsaa, at de to Andragender, der ere nævnte i Betænkningens Numre 2 og 7, i Virkeligheden fortjene en meget alvorlig Overveielse fra Indenrigsministerens Side. Alderdomsforsørgelses- og Sygespørgsmaalene tror jeg ere nogle af de Spørgsmaal, der i de seneste Aar have vakt den største Interesse, som noget Spørgsmaal har vakt her i Landet, og som ikke alene her, men overalt i den civiliserede Verden staa paa Dagsordenen, og ere Spørgsmaal, som skulle og maa løses. Hvad Andragendet om Alderdomsforsørgelses- og Sygepleiespørgsmaalet angaar, da er dette Andragende jo understrebet af et meget betydeligt Antal af dem, som særlig ville føle sig berørte af dette Forslag. Andragendet om Alderdomsforsørgelses- og Sygepleiesagens Ordning har 52,631 Underkrifter, og de hidrøre fra Medlemmer af 749 Syge- og Begravelseforeninger her i Landet. Jeg tror derfor at kunne sige, at denne Adresse har et ganske særligt Krav paa Opmærksomhed fra saavel den ærede Indenrigsministerens Side som fra den Side, der i det Hele skal behandle denne Sag. Jeg maa desværre beklage, at jeg har lagt Mærke til, at baade i det Udvalg, som i Landstinget har havt denne Sag under Behandling, og under selve Forhandlingerne, der i Thinget gif forud for Udvalget, har denne Adresse, som det synes mig, ikke fundet nogen videre Overveielse. Jeg veed heller ikke, om den høitærede Minister har skjænket den nogen særlig Opmærksomhed eller Tanke. Det forekommer mig, at naar et Andragende staar med saa mange Underkrivere bag ved sig, kræver det en særlig Overveielse, naar man vil lovgive paa det Omraade, som netop vedrører disse Sager. Det kan siges, og jeg har lagt Mærke til, at det i det andet Thing er blevet sagt, at det Synspunkt, som i det Hele denne Adresse hviler paa, er noget ensidigt. Det kan være, at man er berettiget til at sige det, men det maa dog paa den anden Side indrømmes, at selv om det er ensidigt fra et bestemt Standpunkt, er der dog Mange, der dele dette Synspunkt og staa paa det samme principielle Grundlag, som denne Adresse er Talsmand for, og derfor mener jeg, at naar dog Spørgsmaalet skal overveies, fortjener de Principer, der ere udtalte i denne Adresse, en Overveielse fra Regjeringens Side og fra deres Side, der skulle behandle dette Spørgsmaal, og det er det, jeg indtrængende vil opfordre og anmode den høitærede Minister om at gjøre. Hvad det Andragende angaar, som er nævnt i Betænkningens Nr.

7 om et Forhøringskontor, da føler jeg mig overbevist om, som det er udtalt af den ærede Minister og Ordføreren, at dette Forhold kræver den alleralvorligste Overveielse. Vor Sømandsstands Stilling er virkelig kun lidet misundelsesværdig. Intet Arbeide er mere nyttigt og nødvendigt, end det, disse Mænd udføre, men intet Arbeide kan siges, og med Rette siges, at være mere farefuldt, og intet Arbeide kræver et større Maal af Mod og Udholdenhed, end det, som kræves af Sømanden. Men de Forhold, hvorunder Sømanden lever, ere alt Andet end heldige, navnlig for vort Lands Bedkommende. Efter de Oplysninger, jeg har modtaget derom, og efter de Erfaringer, jeg personlig har indhentet paa dette Omraade, ere de alt Andet end heldige. Det Forhold, som er tilstede med Sømandenes Forhøring, er, som mange ærede Medlemmer vide, det, at der er en Klasse Mennesker, som have trængt sig ind ind mellem Sømandene og deres Principaler, uden egentlig at have nogen Adkomst dertil. Man kalder dem Hyrebaser. De søge efter bedste Evne at udnytte Sømandene og at benytte deres Stilling mellem Sømandene og Principalerne til at afvinge Sømandene Betaling for at faae Hyren. De søge endvidere ved at staa i Forbindelse med Bærtshusholdere og den Slags Folk, som vide at benytte sig af, at Sømandene komme i Land med Skillinger i Lommen, om jeg saa maa sige, at udplyndre Sømanden, forinden han kommer til at gaa til søs, saa at han som oftest kommer til at gaa fuldstændig bar ombord, naar han skal seile. Forholdet er bedre i andre Lande. Sømande have saaledes oplyst mig om, at i England ere Forholdene ganske anderledes. Der har Staten oprettet et Kontor i en større Bygning, hvor Sømandene hver Dag kunne se, hvilke Skibe der afmønstre, og hvilke der paamønstre, hvilke Skibe der for Tiden ere at faae Hyre med i det Hele taget; saa vide Sømandene, hvad de have at rette sig efter. Men her kunne de ikke faae fat i nogen Hyre uden at henvende sig til Mellemmand, som paa en Maade trække dem op. Det er uheldigt; thi den gifte Sømand, som ikke har Øyst til at opholde sig paa Bærtshuse og der fortære de Skillinger, han har fortjent, faar som oftest ikke Hyre, fordi Hyrebaserne ikke interessere sig for at staffe ham Emploi. Jeg tror, at dette Forhold trænger til en alvorlig Overveielse, og jeg haaber, at den høitærede Minister saa hurtigt som mulig vil søge at komme til et Resultat med Hensyn til, hvorledes disse Ulemper kunne lade sig afhjælpe. Jeg mener, og Sømandene mene, at Ulemperne kunne lade sig afhjælpe ved Opret-